

SÚDNA RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
II. volebné obdobie

1325

UZNESENIE
SÚDNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 8. marca 2012

k návrhu stanoviska – argumentácia Súdnej rady Slovenskej republiky
k uzneseniam Krajského súdu v Trnave,

Súdna rada Slovenskej republiky

po prerokovaní návrhu stanoviska k uzneseniam Krajského súdu v Trnave na
67. zasadnutí

s c h v a ľ u j e

stanovisko:

Súdna rada Slovenskej republiky na svojom rokovaní 21. decembra 2011 sa oboznámila s uznesením č. 96 a 97 Sudcovskej rady Krajského súdu v Trnave, ktoré sa týkalo uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky č. 1278 z 3. novembra 2011.

Sudcovská rada Krajského súdu v Trnave **uznesením č. 96:**

1) vyjadrila rozhorčenie nad prijatím uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky č. 1278 z 3. novembra 2011, ktorým bolo rozhodnuté o odročení rozhodnutia o návrhu predsedu Krajského súdu na predloženie štyroch úspešných uchádzačov z výberového konania okresných súdov na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Trnave do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky,

2) vnímala rozhodnutie Súdnej rady Slovenskej republiky ako prejav neochoty realizovať Ústavou Slovenskej republiky danej kompetencie za cenu porušenia ústavného princípu prezumpcie ústavnosti právnych predpisov,

3) mala za to, že týmto rozhodnutím prebrala Súdna rada Slovenskej republiky rozhodujúci diel zodpovednosti za porušovanie práva občanov na súdnu ochranu – práva sudcov Krajského súdu v Trnave nad priradením vecí tak, aby mohli prejednať a rozhodnúť bez zbytočných prietahov.

Uznesením č. 97 navrhla v zmysle § 27 ods. 1, 2 zák. č. 185/2002 Z. z. Súdnej rade Slovenskej republiky odvolanie členov Súdnej rady Slovenskej republiky volených sudcami (sedem členov Súdnej rady).

1) Súdna rada Slovenskej republiky dôsledne rešpektuje zákonné oprávnenie orgánov sudcovskej samosprávy navrhovať odvolanie členov Súdnej rady Slovenskej republiky zvolenej sudcami po splnení zákonných kritérií.

2) Dôrazne odmieta opodstatnenosť argumentácie o neochote súdnej rady realizovať ústavou dané kompetencie i za cenu porušenia ústavného princípu ústavnosti právnych predpisov pre zjavné nerešpektovanie záväzného rozhodnutia ústavného súdu Sudcovskou radou Krajského súdu v Trnave o nevyhnutnosti uplatnenia zásadného (reálneho) vplyvu Súdnej rady Slovenskej republiky v rozhodovacom procese, týkajúcom sa ustanovovania sudcov, ich odvolávania alebo priradenia a prekladania, keďže iné je postavenie Súdnej rady Slovenskej republiky (konzultatívne, symbolické) je ústavne neakceptovateľné (viď PL.ÚS 10/05).

3) Prijatie uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky č. 1278 z 3. novembra 2011 o odročení rozhodnutia, o preložení úspešných uchádzačov na súd vyššieho stupňa do rozhodnutia ústavného súdu je rozhodnutím procesnej povahy v rozhodovacom procese týkajúcom sa prekladania sudcov, ktoré patrí do výlučnej ústavnej pôsobnosti ústavného orgánu súdnej moci, zabezpečujúceho nezávislé postavenie súdnej moci vo vzťahu k iným orgánom štátu (III ÚS 79/04, PL.ÚS 10/05). Zároveň ide o dôslednú realizáciu ústavného oprávnenia súdnej rady v oblasti legitimacy sudcovskej moci zabezpečiť jej zásadný vplyv na rozhodovanie o prekladaní sudcov. Z koncepcie ústavnej pôsobnosti Súdnej rady SR nemožno totiž vyvodiť jej povinnosť rozhodnúť len vyhovením návrhu, ale výhradné právo súdnej rady posúdiť a rozhodnúť, či vyhovie návrhu na preloženie sudcu.

4) Realizácia ústavnej pôsobnosti Súdnej rady Slovenskej republiky zároveň vylučuje akékoľvek porušovanie práva občanov na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

5) Konštatuje, že zabezpečenie ústavného práva občana na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov (článok 48 ods. 2 Ústavy), ktoré reálne môže byť ohrozené nedostatočným počtom sudcov na zatažených

súdoch, odôvodňuje prednostné rozhodovanie Ústavného súdu Slovenskej republiky o spochybnenej ústavnosti výberových konaní u sudcov.

6) Konštatuje realizáciu ústavnej pôsobnosti Súdnej rady Slovenskej republiky o prekladaní sudcu bez prekročenia právomoci, čím dôsledne sa rešpektoval princíp právneho štátu v zmysle článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky prispieva k právnej istote tým, že bez ústavne určeného zákonného základu, v jeho rozsahu a spôsobom ustanoveným zákonom, žiaden štátny orgán nemôže a nesmie konať.

Súdna rada Slovenskej republiky schválením uznesenia rešpektovala uvedenú ústavnú úpravu, lebo s súlade s nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky - PL.ÚS 5/10, III.ÚS 79/04 realizovala výlučnú ústavnú kompetenciu v rozsahu daného ústavou (nie iba zákonom, t.j. právnym predpisom nižšej právnej sily) pri plnení ústavného poslania garanta nezávislosti súdnictva.

Rozhodla hlasovaním v súlade s čl. 141a ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky plnením zámeru ústavodarcu zabezpečiť čo najväčšiu objektivnosť a všestranné zváženie všetkých rozhodujúcich skutočností, pričom je uznesenie právnou skutočnosťou verejného práva vydaného v osobitnom druhu právneho konania, kde je nemožné brať hlasujúceho na zodpovednosť (III.ÚS 79/04), čo plne korešponduje so základným právom sudcu v zmysle § 34 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. (sudca nemôže byť zvýhodňovaný alebo znevýhodňovaný pre jeho názory a postoje člena súdnej rady).

7) Rozhodnutia Sudcovskej rady Krajského súdu v Trnave zároveň absolútne ignorujú verejne známu objektivnú rezolúciu Európskej asociácie sudcov (EAJ) prijatú v Istanbule 4. novembra 2011, vyjadrujúcu vážne obavy, že novely zákonov v oblasti výberu, menovania a kariérneho postupu sudcov v Slovenskej republike (väčšina členov výberových komisií je menovaná ministrom spravodlivosti) vedie k zvýšeniu celkového vplyvu vlády na súdnu moc, čo je v rozpore s medzinárodnými štandardami nezávislosti súdnictva.

8) Preukazuje sa zároveň opodstatnene vážna pochybnosť o záujme sudcovskej rady dôsledne obhajovať nezávislosť súdnej moci v Slovenskej republike, ako základného princípu demokratického a právneho štátu (článok 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) povýšením záujmu personálneho posilnenia krajského súdu na základe reálne možných protiústavných pravidiel výberových konaní, ktoré nerešpektujú ani medzinárodné štandardy systémových záruk nezávislosti súdnictva.

Dôvody návrhov sudcovskej rady preukazujú úplnú ignoranciu (popieranie) záväzných výkladov ústavného súdu o rozhodovaní, ústavných kritériách rozhodovania a právnom charaktere uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky pri súčasne hrubom nerešpektovaní základného práva

sudcu nebyť znevýhodňovaný (postihovaný) pre názory a postoje prezentované v Súdnej rade Slovenskej republiky.

Ide o prejav zrejmej náklonnosti (súhlasu) sudcovskej rady k súčasnej vládnej koalícii na presadzovaní jej predstáv o reforme justície, ktoré sú jednoznačne objektívne spochybnené pre rozpor s medzinárodnými štandardami nezávislosti súdnictva rezolúciou Európskej asociácie sudcov zo 4. novembra 2011 a stanoviska prezidenta ENCJ (Európskej siete súdnych rád) z novembra 2011, čo reálne vytvára priestor na neprípustné podriadenie sa súdnej moci vláde v zásadných otázkach legitimacy sudcovskej moci.

Vytvára sa priestor na účinné presadzovanie straníckych a politických záujmov vládnej koalície na chod justície metódami, ktoré sú považované za protiústavné Súdnu radou Slovenskej republiky, prezidentom Slovenskej republiky, poslancami opozície Národnej rady Slovenskej republiky, generálnym prokurátorom Slovenskej republiky i uvedenými medzinárodnými inštitúciami.

JUDr. Štefan Harabin
p r e d s e d a
Súdnej rady Slovenskej republiky

Overovateľ: JUDr. Jana Bajánková